

Міністерство внутрішніх справ України
Львівський державний університет внутрішніх справ
Центр післядипломної освіти, дистанційного та заочного навчання

Кафедра адміністративного права та адміністративного процесу

КЕЙС

заняття на тему

«Запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних порушень спільно з іншими структурними підрозділами ГУНП на територіальних (міжрегіональних) підрозділів НПУ, Національної гвардії України»

Підвищення кваліфікації (короткострокове)
поліцейських – підрозділів особливого призначення

Інформація про викладача:
к.ю.н., доцент ДІДИК Наталія Іванівна
тел.. 0964364310

Львів -2021

Тема

« Запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних порушень спільно з іншими структурними підрозділами ГУНП на територіальних (міжрегіональних) підрозділів НПУ, Національної гвардії України»

Годин на тему – 2
Занять – 2 (2 академічні години)

Навчальна мета: формування відповідної теми лекції, а також систематизованих стійких знань слухачів щодо запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних порушень спільно з іншими структурними підрозділами ГУНП на територіальних (міжрегіональних) підрозділів НПУ, Національної гвардії України

Міжтематичні зв'язки: організаційно-правові засади в діяльності дільничного офіцера поліції, взаємодія поліції та громади (Community Policing), взаємодія дільничного офіцера поліції з підрозділами Національної поліції та іншими органами, профілактична (превентивна) робота дільничного офіцера поліції, запобігання та протидія домашньому насильству.

План лекції

1. Правова основа діяльності підрозділів особливого призначення.
2. Запобігання адміністративним правопорушенням та взаємодія структурних підрозділів ГУНП

1. Правова основа діяльності підрозділів особливого призначення.

Діяльність Підрозділів особливого призначення ґрунтується на принципах верховенства права, дотримання прав і свобод людини, законності, відкритості та прозорості, політичної нейтральності, взаємодії з населенням на засадах партнерства, безперервності.

Підрозділи безпосередньо підпорядковуються керівнику ГУНП або особі, яка виконує його обов'язки. Під час виконання завдань поза межами місця постійного несення служби (дислокації) Підрозділ переходить в підпорядкування керівника відповідного ГУНП.

Методичне забезпечення діяльності Підрозділів здійснює Департамент превентивної діяльності Національної поліції України. З метою забезпечення виконання завдань та функцій, покладених на Підрозділи, поліцейські застосовують поліцейські превентивні заходи та заходи примусу у випадках та в порядку, визначених Законом України «Про Національну поліцію».

Відповідно до своїх функціональних повноважень Підрозділи виконують такі завдання:

запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних правопорушень;

забезпечення публічної безпеки і порядку під час проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій та інших масових заходів;

забезпечення безпеки взятих під захист осіб, членів їх сімей, охорона адміністративних, державних будівель та інших об'єктів на підставах та в порядку, визначених законодавством України;

участь в антитерористичних операціях, що проводяться відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом».

Відповідно до покладених завдань Підрозділи:

1) вживають заходів самостійно або відповідно до визначених функцій разом з іншими структурними підрозділами ГУНП та територіальними (відокремленими) підрозділами НПУ, Національною гвардією України, у процесі своєї діяльності взаємодіють з органами правопорядку та іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування відповідно до Закону та інших нормативно-правових актів;

2) вживають заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, у парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських та річкових портах, інших публічних місцях та під час проведення масових заходів;

3) забезпечують безпеку взятих під захист осіб, членів їх сімей, охорону адміністративних, державних будівель та інших об'єктів на підставах та в порядку, визначених законодавством України;

4) відповідно до законодавства України та у межах своєї компетенції беруть участь у боротьбі з тероризмом, забезпечують ефективне використання сил і засобів під час проведення антитерористичних операцій;

5) уживають заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення адміністративного, кримінального правопорушення;

6) доставляють у випадках і порядку, визначених законодавством, затриманих осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення, та осіб, які вчинили адміністративне правопорушення;

7) забезпечують публічну безпеку і порядок у місцях тимчасового перебування посадових осіб, щодо яких здійснюється державна охорона, та на прилеглий до них території;

8) у межах повноважень, передбачених законодавством України, організовують та здійснюють заходи щодо рятування людей, забезпечення їх безпеки, охорони майна в разі стихійного лиха, аварій, пожеж, катастроф та ліквідації їх наслідків;

9) беруть участь у забезпеченні відповідно до законодавства правового режиму воєнного або надзвичайного стану, зони надзвичайної екологічної ситуації у разі їх оголошення на всій території України або в окремій місцевості;

10) здійснюють інші повноваження відповідно до законодавства.

На Підрозділи не може покладатися виконання функцій, не передбачених законодавством України. Підрозділи під час виконання покладених на них завдань та функцій у межах компетенції взаємодіють з органами і підрозділами поліції, Національною гвардією України, органами правопорядку, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також з громадськими формуваннями з охорони громадського порядку та державного кордону і населенням відповідно до законодавства України.

За наказом Національної поліції України, підписаним Головою Національної поліції України або особою, яка виконує його обов'язки, його заступником, який відповідно до функціональних обов'язків здійснює координацію і контроль діяльності ДПД, з метою участі в поліцейських операціях Підрозділи можуть відряджатися до інших регіонів держави та об'єднуватись у зведені загони.. Керівник зведеного загону призначається наказом Національної поліції України, підписаним Головою Національної поліції України або особою, яка виконує його обов'язки, його заступником, який відповідно до функціональних обов'язків здійснює координацію і контроль діяльності ДПД.

Комплектування Підрозділів поліцейськими та працівниками на посади відповідно до штату здійснюється на добровільних засадах з дотриманням вимог Закону, з урахуванням рівня їх фізичної підготовки, здатності за своїми діловими, професійними, моральними якостями, освітнім і кваліфікаційним рівнем, станом здоров'я забезпечувати виконання покладених на поліцію завдань та функцій. Структура та штати Підрозділів затверджуються в установленому законодавством України порядку за пропозиціями начальника ГУНП.

Комплектування Підрозділів працівниками поліції здійснюється відповідно до законодавства України. Правовий і соціальний захист, пенсійне забезпечення працівників Підрозділів здійснюються відповідно до законодавства України.

Підрозділи очолюють керівники (командири), які є безпосередніми начальниками поліцейських, працівників Підрозділів та які забезпечують виконання покладених на Підрозділи завдань і функцій. Керівники (командири) призначаються на посади та звільняються з посад в установленому порядку.

Обов'язки керівників (командирів) Підрозділів:

- 1) організація діяльності Підрозділів та контроль за її ефективністю, ужиття заходів щодо усунення виявлених недоліків;
- 2) забезпечення і контроль за дотриманням законності, прав і свобод людини, службової дисципліни, розпорядку дня, режиму роботи поліцейськими та працівниками Підрозділів;
- 3) надання обов'язкових для виконання підлеглими доручень, розподіл обов'язків між своїми заступниками, поліцейськими, працівниками поліції Підрозділів, контроль за їх належним та своєчасним виконанням;

4) забезпечення постійної готовності сил і засобів Підрозділів та координація дій підлеглих під час виконання покладених завдань;

5) організація й особиста участь у проведенні інструктажів поліцейських Підрозділів, які залучаються до виконання покладених завдань;

6) контроль за дотриманням підлеглими заходів безпеки, зокрема під час поводження з вогнепальною зброєю, ужиття заходів для попередження нещасних випадків під час виконання службових обов'язків;

7) участь в організації виконання покладених на Підрозділи завдань та функцій, здійснення розстановки сил та засобів;

8) організація взаємодії Підрозділів зі структурними підрозділами ГУНП, їх територіальними (відокремленими) підрозділами, Національною гвардією України, органами державної влади, громадськими формуваннями з охорони громадського порядку та державного кордону з питань, що належать до компетенції Підрозділів;

9) ужиття заходів щодо підвищення рівня фізичної підготовки та загального рівня професійної підготовленості підлеглих (за необхідності із залученням фахівців інших підрозділів та служб поліції за згодою). Участь в організації професійного навчання поліцейських Підрозділів, у тому числі у забезпеченні належних умов для організації службової підготовки;

10) участь у встановленому порядку в атестуванні поліцейських Підрозділів, у межах повноважень порушення клопотань перед керівництвом ГУНП щодо переміщення кадрів. Надання для погодження керівництву ГУНП матеріалів щодо призначення на посади до Підрозділів поліцейських, у тому числі своїх заступників;

11) порушення клопотань перед керівництвом ГУНП щодо надання підлеглим відпусток, матеріальної допомоги, визначеної законодавством;

12) у встановленому порядку ініціювання та участь у проведенні службових розслідувань щодо підлеглих;

13) порушення клопотань перед керівництвом ГУНП про заохочення поліцейських, працівників Підрозділів, у тому числі про нагородження державними нагородами, присвоєння поліцейським спеціальних звань поліції та рангів держслужбовцям, а також щодо накладення на них дисциплінарних стягнень за порушення службової дисципліни;

14) забезпечення збереження, цільового використання та підтримання в належному стані озброєння, боєприпасів, техніки, спеціальних засобів, засобів зв'язку, а також іншого майна та нематеріальних активів, переданих у користування або на відповідальне зберігання поліцейським, держслужбовцям та працівникам Підрозділів, забезпечення належного стану пожежної безпеки;

15) у встановленому законодавством України порядку та з урахуванням норм належності і потреб Підрозділів порушення клопотань перед керівництвом ГУНП щодо необхідності забезпечення Підрозділів озброєнням, спеціальними засобами, технікою та іншим майном;

16) за дорученням керівника ГУНП забезпечення участі Підрозділів у роботі з розгляду звернень громадян, звернень та запитів народних депутатів

України, запитів на отримання публічної інформації, здійснення особистого прийому громадян, які звернулися з питань, що належать до компетенції Підрозділів;

17) організація роботи із забезпечення діловодства та режиму секретності у Підрозділах;

18) організація розроблення перспективних і поточних планів роботи Підрозділів, підбиття підсумків за результатами службової діяльності;

19) звітування перед керівництвом ГУНП про стан виконання покладених на Підрозділи завдань та функцій;

20) забезпечення виконання вимог цього Положення.

Керівники (командири) Підрозділів мають право:

1) вносити пропозиції керівнику ГУНП (або його заступнику) щодо комплектування Підрозділу, професійного навчання підлеглих, а також щодо вдосконалення діяльності Підрозділу, його структури та змін до штату;

2) організовувати проведення перевірок з метою контролю за належним виконанням поліцейськими Підрозділів посадових (функціональних) обов'язків. У разі виявлення недоліків чи порушень уживати необхідних заходів реагування;

3) подавати керівнику ГУНП пропозиції щодо установлення та зміни поліцейським, працівникам Підрозділу розміру надбавок, премій, інших виплат, передбачених законодавством України;

4) затверджувати графік відпусток поліцейських та працівників Підрозділів, контролювати їх надання;

5) інші права та обов'язки відповідно до законодавства України.

Поліцейські Підрозділів зобов'язані:

1) неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України, інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, Присяги поліцейського та вимог цього Положення;

2) професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог законодавства України, посадових (функціональних) обов'язків, нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ України та актів Національної поліції України організаційно-розпорядчого характеру;

3) постійно вдосконалювати свій рівень професійної майстерності, у тому числі фізичної, тактичної та вогневої підготовок, а також професійні якості.

Поліцейські Підрозділів мають права та обов'язки, пов'язані з проходженням служби в поліції, що визначені законодавством України, посадовими (функціональними) обов'язками та організаційно-розпорядчими актами Національної поліції України.

2. Запобігання адміністративним правопорушенням та взаємодія структурних підрозділів ГУНП

Запобігання вчиненню адміністративних правопорушень - це соціально спрямована діяльність держави, її органів та їх посадових осіб, громадських організацій та окремих громадян з виявлення причин та умов вчинення

адміністративних правопорушень, ліквідації факторів, які сприяють формуванню антигромадських установок громадян, та забезпечення під час здійснення такої діяльності прав та свобод громадян.

Кодекс України про адміністративні правопорушення одним із завдань визначає "...запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі точного і неухильного додержання Конституції і законів України" (ст. 1). Протидія вчиненню адміністративних правопорушень є складовою частиною загальної протидії правопорушенням, яка передбачає організацію попередження правопорушень, планування, управління, координацію та взаємодію, а також контроль за реалізацією протидії правопорушенням у місцях їх вчинення.

Поліцейський захід - це дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими відповідно до закону для забезпечення виконання покладених на поліцію повноважень (ст. 29 Закону України «Про Національну поліцію»). Обраний поліцейський захід має бути законним, необхідним, пропорційним та ефективним.

Основними цілями запобігання адміністративним правопорушенням є:

- обмеження дії негативних соціальних явищ та процесів, які є причинами та умовами вчинення адміністративних правопорушень;
- виховання громадян у дусі неухильного додержання вимог законності, формування високого рівня правової культури;
- вплив на осіб, які належать до групи ризику щодо вчинення ними адміністративних правопорушень з метою зниження вірогідності вчинення ними протиправних діянь.

Суб'єкти діяльності із запобігання вчиненню адміністративних правопорушень Відповідно до ст. 6 Кодексу України про адміністративні правопорушення, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, громадські організації, трудові колективи розробляють і здійснюють заходи, спрямовані на запобігання адміністративним правопорушенням, виявлення й усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню, на виховання громадян у дусі високої свідомості і дисципліни, суворого додержання законів України.

Органи місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, забезпечуючи відповідно до Конституції України додержання законів, охорону державного і громадського порядку, прав громадян, координують на своїй території роботу всіх державних і громадських органів по запобіганню адміністративним правопорушенням, керують діяльністю адміністративних комісій та інших підзвітних їм органів, покликаних вести боротьбу з адміністративними правопорушеннями.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» поліція відповідно до покладених на неї завдань, серед іншого: здійснює превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень

Особливості заходів адміністративного запобігання:

- застосовуються за умови відсутності протиправного діяння;
- є профілактичними заходами;
- застосовуються з метою попередження, недопущення правопорушень;
- забезпечення громадського порядку і громадської безпеки під час надзвичайних ситуацій;
- попередження настання шкідливих наслідків у цих ситуаціях.

Слід зазначити, що чіткого переліку заходів адміністративного попередження в законодавстві не існує.

Заходи попередження адміністративних правопорушень

До заходів адміністративного попередження відносять:

- перевірка документів;
- вимога припинення окремих дій;
- огляд речей та/або особистий огляд;
- тимчасове обмеження доступу громадян до окремих ділянок місцевості;
- обмеження руху транспорту або пішоходів на окремих ділянках вулиць або автомобільних шляхів;
- закриття ділянок кордону; облік та офіційне застереження осіб;
- обстеження (як різновид огляду);
- право входити на територію та в приміщення підприємств, установ, організацій, житлових та інших приміщень громадян;
- обмеження прав громадян, пов'язаних із станом здоров'я, введення карантину при епідеміях та епізоотіях;
- безоплатне використання транспортних засобів і засобів зв'язку в надзвичайних ситуаціях;
- ревізування;
- контроль, наглядові перевірки;
- внесення подання про усунення умов і причин, які сприяють вчиненню правопорушень;
- огляд медичного стану осіб і санітарного стану підприємств громадського харчування;
- адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі, а також за особами, засудженими до кримінального покарання, не пов'язаного з позбавленням волі.

Перелік не є вичерпним.

Превентивні заходи, як спосіб попередження правопорушень

Поліція може застосовувати такі превентивні заходи:

- перевірка документів особи;
- опитування особи;
- поверхнева перевірка і огляд;
- зупинення транспортного засобу;
- вимога залишити місце і обмеження доступу до визначеної території;
- обмеження пересування особи, транспортного засобу або фактичного володіння річчю;

- проникнення до житла чи іншого володіння особи;
- перевірка дотримання вимог дозвільної системи органів внутрішніх справ;
- застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису;
- перевірка дотримання обмежень, установлених законом стосовно осіб, які перебувають під адміністративним наглядом, та інших категорій осіб;
- поліцейське піклування.

Під час проведення превентивних поліцейських заходів поліція зобов'язана повідомити особі про причини застосування до неї превентивних заходів, а також довести до її відома нормативно-правові акти, на підставі яких застосовуються такі заходи.

Реформування Національної поліції, як і всіх інших правоохоронних органів, яке триває на сьогодні, покликано змінити репресивну модель правоохоронних органів у демократичну модель, направлену на служіння та захист прав, свобод і законних інтересів громадян, забезпечення публічної безпеки і порядку, надання послуг в правоохоронній сфері. Такий напрямок реформування знайшов підтримку у суспільстві. Як показують результати соціологічного дослідження, більше половини населення довіряє вже реформованій поліції.

Крім цього слід відзначити внутрішньо-системну проблему, яка полягає у «роздутті» штатної чисельності управлінського складу поліції, а також відсутності належної взаємодії між окремими підрозділами Національної поліції. Перша проблема полягає в тому, що занадто багато робочого часу витрачається на внутрішню діяльність поліції, не пов'язану з безпосереднім виконанням обов'язків, покладених на поліцію щодо забезпечення публічної безпеки і порядку, попередження та розкриття злочинів, захист прав, свобод та законних інтересів громадян.

Дійсно, не має сумніву, що без кадрової, аналітичної та іншої внутрішньо-організаційної роботи не можна обійтись, але слід вважати, вона повинна бути оптимізована і кожна дія в такій роботі має бути спрямована на підвищення ефективності виконання основних завдань у зовнішній діяльності поліції, направленої на протидію адміністративним та кримінальним правопорушенням, а також надання поліцейських послуг в інших сферах, відповідно до покладених на поліцію повноважень. Друга проблема полягає у слабкій взаємодії між різними структурними підрозділами Національної поліції під час виконання спільних завдань, через що втрачається ефективність всієї роботи поліції.

Правову основу взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами поліції становлять Конституція України, Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси України, Закон України «Про Національну поліцію», інші акти законодавства України, міжнародні договори, згода на обов'язковість яких дана Верховною Радою України, з питань організації взаємодії між органами Національної поліції при попередженні, виявленні й розслідуванні кримінальних правопорушень.

Основним завданням взаємодії органів досудового розслідування з дільничними офіцерами поліції та іншими підрозділами поліції є попередження, виявлення і розслідування кримінальних правопорушень, притягнення до встановленої законодавством відповідальності осіб, що їх учинили, відшкодування завданої кримінальними правопорушеннями шкоди, відновлення порушених прав та інтересів громадян і юридичних осіб.

Дільничні офіцерами поліції здійснюють свої повноваження за зональним принципом, тобто закріплення за конкретним співробітником структурного підрозділу частини території обслуговування (адміністративної зони, адміністративної дільниці), на якій він здійснює профілактику, виявлення та документування кримінальних правопорушень.

Співробітники оперативних підрозділів здійснюють свої повноваження за зональним або лінійним принципом.

Лінійний принцип – закріплення за конкретним співробітником структурного підрозділу окремого напрямку оперативно-службової діяльності.

Швидке та повне розслідування і розкриття кримінальних правопорушень досягається шляхом поєднання зусиль усіх органів Національної поліції, забезпечення належного рівня їх взаємодії, відповідно до вимог законодавства щодо отримання, збирання, накопичення та використання інформації про осіб, причетних до вчинення кримінальних правопорушень, а також події і факти, які можуть сприяти їх розслідуванню і розкриттю, що є невід’ємним завданням для всіх без винятку працівників органів Національної поліції.

Безпосередню організацію роботи зі збору інформації про осіб, причетних до вчинення кримінальних правопорушень, а також події та факти, які можуть сприяти їх розслідуванню і розкриттю, та контроль за перевіркою зазначеної інформації здійснює начальник територіального органу поліції.

Дільничні офіцери поліції у межах своєї компетенції забезпечують здійснення заходів, спрямованих на отримання інформації про осіб, причетних до вчинення кримінальних правопорушень, а також події і факти, які можуть сприяти їх розкриттю та досудовому розслідуванню.

Отриману інформацію про осіб, причетних до вчинення кримінальних правопорушень, а також події і факти, які можуть сприяти їх розкриттю та досудовому розслідуванню, дільничні офіцери поліції доповідають безпосередньому керівникові, який після ознайомлення з нею складає ініціативний рапорт із зазначенням змісту такої інформації та подає його начальникові територіального органу поліції для розгляду та надання доручення начальникам органу досудового розслідування і кримінальної поліції про використання цієї інформації під час розкриття та досудового розслідування кримінального правопорушення.

Ініціативні рапорти реєструються в журналах вихідної кореспонденції канцелярії (секретаріаті) підрозділу, працівник якого отримав інформацію, та у журналах вхідної кореспонденції канцелярії (секретаріаті) органу

досудового розслідування та підрозділу кримінальної поліції, якому начальником територіального органу поліції доручено її перевірку під час розкриття та досудового розслідування кримінальних правопорушень.

У разі заведення оперативним підрозділом поліції контрольно-наглядової справи за фактом учинення особливо тяжкого та тяжкого злочину копія такого ініціативного рапорту обов'язково долучається до матеріалів цієї справи.

Облік участі *дільничних офіцерів поліції* у встановленні осіб, причетних до вчинення кримінального правопорушення, та результати використання інформації, викладеної в ініціативних рапортах під час досудового розслідування і розкриття кримінальних правопорушень, здійснюється підрозділами інформаційно-аналітичного забезпечення шляхом формування відповідного звіту.

При надходженні до органу поліції заяви або повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення оперативний черговий територіального органу поліції зобов'язаний негайно надати її начальнику слідчого підрозділу, який визначає слідчого, що здійснюватиме досудове розслідування, а також поінформувати начальника територіального органу поліції.

Слідчий невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення за наявності підстав, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР) та розпочати розслідування.

Начальник територіального органу поліції організовує своєчасне направлення на місце події слідчо-оперативної групи (СОГ) у повному складі та в залежності від обставин та характеру вчиненого діяння інших працівників органу поліції, а також забезпечує прибуття відповідного співробітника оперативного підрозділу, дільничного офіцера поліції *залежно від зони обслуговування та лінії роботи*.

ВИСНОВКИ

Першочергові заходи та невідкладні слідчі (розшукові) дії передбачають:

- проведення огляду місця події з метою отримання первинної інформації про кримінальне правопорушення і осіб, які до нього причетні, та визначення напрямків пошуку правопорушників;
- переслідування і затримання правопорушників за наявними слідами або напрямками, указаними потерпілими і очевидцями, організація загороджувальних заходів, у тому числі в місцях можливого перебування або появи правопорушників;
- проведення оперативних заходів у місцях скупчення осіб, схильних до вчинення правопорушень і збуту викраденого майна;
- виявлення свідків та очевидців події, опитування з цією метою громадян, які мешкають або працюють поблизу місця вчиненого діяння, а

також осіб, які могли перебувати на шляхах можливого переміщення правопорушника до місця події та від нього;

- проведення поквартирного чи подвірного обходу для збирання відомостей про подію та обстеження місцевості в районі вчинення кримінального правопорушення з метою виявлення загублених, викинутих правопорушником знарядь учиненого діяння, інших предметів і додаткових джерел інформації про подію і осіб, які вчинили кримінальне правопорушення;

- орієнтування особового складу органів поліції на території обслуговування, на якій учинено кримінальне правопорушення, та суміжних територіях, військових нарядів Національної гвардії, що залучаються до охорони громадського порядку, а за необхідності - представників громадськості про характер, час, місце і спосіб учинення кримінального правопорушення, кількість осіб, які його вчинили, їх зовнішність, прикмети викрадених речей і цінностей та про інші відомості, що мають значення для встановлення і розшуку правопорушників;

- використання можливостей інформаційно-пошукових систем, а також засобів масової інформації;

- перевірку осіб, які перебувають на обліках органів поліції: раніше судимих, насамперед за кримінальні правопорушення, аналогічні вчиненому, або стосовно яких здійснюється досудове розслідування за вчинення інших кримінальних правопорушень, аналогічних вчиненому, і щодо яких не обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою; осіб, які перебувають під адміністративним наглядом або формально під нього підпадають; звільнених від кримінальної відповідальності або стосовно яких застосовано покарання, не пов'язані з позбавленням волі; осіб, які вживають наркотичні засоби, неповнолітніх, злісних порушників громадського порядку, а також інших осіб, про яких є інформація про причетність до вчинення схожих кримінальних правопорушень або про висловлювання намірів їх учинити.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

I. Нормативно-правові акти:

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 року № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. додаток до № 51. Ст. 1122.
3. Кримінальний кодекс України: Закон України. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.
4. Про Національну поліцію: Закон України. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.
5. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF>
6. Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції: Наказ МВС України від 6 листопада 2015 р. № 1376. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1496-15>
7. Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі: Наказ МВС України від 7 листопада 2015 р. № 1395. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1408-15>

II. Спеціальна література:

1. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції: навчально-методичний посібник. / уклад. : М.В. Корнієнко, А.Г. Пишна, А.А. Десятник; Одеса: Одеський державний університет внутрішніх справ, 2021. 236 с.
2. Адміністративна діяльність Національної поліції щодо запобігання вчинення адміністративних правопорушень дітьми : монографія / Є.С. Зеленський, І.С. Кравченко. Дніпро: ДДУВС, 2020. 154 с.
3. Адміністративна діяльність поліції: підручник / В.В. Середа, М.П. Гурковський, Ю.С. Назар та ін.; за заг. ред. В.В. Середи. Львів: ЛьвДУВС, 2017. 776 с.
4. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції: навчальний посібник. Нац. акад. внутрішніх справ. К.: Центр учбової літератури, 2018. 333 с.
5. Адміністративна діяльність поліції у питаннях та відповідях: навчальний посібник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. М. Бандурки. МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: ХНУВС, 2017. 242 с.
6. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / Галунько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Видання друге. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. 520 с.

III. Інформаційні ресурси:

1. Офіційний веб-сайт Президента України. URL: <http://www.president.gov.ua/>
2. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: www.rada.gov.ua
3. Урядовий портал. Єдиний веб-потал органів виконавчої влади. URL: <http://www.kmu.gov.ua/control/>
4. Офіційний веб-потал Міністерства внутрішніх справ України. URL: <http://www.mvs.gov.ua/>
5. Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України. URL: <http://www.minjust.gov.ua/>
6. Офіційний веб-потал Міністерства освіти і науки України. URL: <http://www.mon.gov.ua/>
7. Національне агентство України з питань державної служби. URL: <http://nads.gov.ua/control/uk/index>
8. Інформаційно-пошукова правова система «Нормативні акти України (НАУ)». URL: <http://www.nau.ua/>
9. Вікіпедія Вільна енциклопедія. URL: <http://uk.wikipedia.org>
10. Електронна бібліотека Львівського державного університету внутрішніх справ. URL: <http://www.lvduvs.edu.ua>